

[ROCIĆ *vb impf*

inf rocić.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.: roczyć.

Przysięgać, zaklinać się [iż]:

*Szereg: »kłać abo rocić«: Tedy on [Piotr] począł przeklinać (*marg*) kłać abo rocić (–) i przysięgać/ iż niezna człowieka/ a kur tudzież zapiął/ I wspomniał Piotr słowo Ieśufowe/ który mu był powiedział piérwyi niż kur zapieie/ trzy kroć się mnie zaprzyż *MurzNT Matth 26/74.**

LWil